

Brusel 4. prosince 2023
(OR. en)

16306/23

**Interinstitucionální spis:
2023/0052(COD)**

**TRANS 565
JAI 1606
ENFOPOL 527
CODEC 2367**

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	15670/23
Č. dok. Komise:	6792/23 + COR1 + ADD1 + ADD1 COR1
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2015/413 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu – výsledek jednání

Delegace naleznou v příloze znění obecného přístupu k výše uvedenému návrhu, které potvrdila Rada pro dopravu, telekomunikace a energetiku (doprava) na svém zasedání konaném dne 4. prosince 2023.

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice (EU)
2015/413 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti
bezpečnosti silničního provozu**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 písm. c) a d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice (EU) 2015/413 usnadňuje přeshraniční výměnu informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a tím snižuje beztrestnost zahraničních pachatelů těchto deliktů. Účinné přeshraniční vyšetřování a vymáhání dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu zvyšuje bezpečnost silničního provozu, neboť motivuje zahraniční řidiče k tomu, aby se v menší míře dopouštěli deliktů a řídili bezpečněji.

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (2) Praxe donucovacích orgánů zapojených do vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu ukázala, že stávající znění směrnice (EU) 2015/413 neusnadňuje účinné vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, jichž se dopouštějí zahraniční řidiči, a vymáhání pokut v požadované míře. To má za následek relativní beztrestnost zahraničních řidičů a negativní dopady na bezpečnost silničního provozu v Unii. Kromě toho nejsou v souvislosti s přeshraničním vyšetřováním vždy dodržována procesní a základní práva zahraničních řidičů, zejména kvůli nedostatečné transparentnosti při stanovování výše pokut a v rámci postupů pro uplatnění opravných prostředků. Cílem této směrnice je dále zlepšit účinnost vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchaných s vozidly registrovanými v jiném členském státě, a přispět tím k dosažení cíle Unie snížit do roku 2050 počet úmrtí ve všech druzích dopravy téměř na nulu a posílit ochranu základních a procesních práv zahraničních řidičů.
- (3) Ve svém Rámci politiky EU v oblasti bezpečnosti silničního provozu na období 2021–2030³ se Komise znovu zavázala k ambicióznímu cíli dosáhnout do roku 2050 téměř nulového počtu úmrtí a nulového počtu vážných zranění na unijních silnicích („vize nulových obětí na cestách“) a ke střednědobému cíli snížit do roku 2030 počet úmrtí a vážných zranění o 50 %, což byl cíl původně stanovený v roce 2017 ministry dopravy Unie ve Vallettském prohlášení o bezpečnosti silničního provozu. V zájmu dosažení těchto cílů Komise v rámci sdělení „Strategie pro udržitelnou a inteligentní mobilitu – nasměrování evropské dopravy do budoucnosti“⁴ oznámila svůj záměr revidovat směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413⁵.

³ SWD(2019) 283 final.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Strategie pro udržitelnou a inteligentní mobilitu – nasměrování evropské dopravy do budoucnosti“, COM(2020) 789 final.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu (Úř. věst. L 68, 13.3.2015, s. 9).

- (4) Oblast působnosti směrnice by měla být rozšířena o další dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu, aby se zajistilo rovné zacházení s řidiči. Vzhledem k právnímu základu, na němž byla směrnice (EU) 2015/413 přijata, konkrétně k čl. 91 odst. 1 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie, by přidané delikty měly prokázat silnou vazbu na bezpečnost silničního provozu tím, že budou řešit nebezpečné a nezodpovědné chování, které pro účastníky silničního provozu představuje vážné riziko. Rozšíření oblasti působnosti by mělo rovněž odrážet technický pokrok v oblasti automatického zjišťování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Přestože pravidla týkající se omezení přístupu vozidel nesouvisí pouze s bezpečností silničního provozu, ale také s řízením dopravy nebo prevencí znečištění, měla by rovněž spadat do oblasti působnosti, jelikož se členské státy při prosazování těchto pravidel vůči zahraničním osobám potýkají s podobnými problémy. Vzhledem k doplnění pravidel týkajících se omezení přístupu vozidel by proto bylo vhodné rozšířit právní základ o čl. 91 odst. 1 písm. d), přičemž je třeba vzít v úvahu, že podle článku 11 Smlouvy o fungování EU musí být do provádění politik Unie začleněny požadavky na ochranu životního prostředí.
- (5) Dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu jsou podle vnitrostátního práva členských států klasifikovány buď jako správní delikty, nebo jako trestné činy, které mohou být důvodem zahájení řízení ze strany správních nebo justičních orgánů u soudů příslušných ve správních nebo trestních věcech v závislosti na platných vnitrostátních postupech. Členské státy však tyto delikty ve většině případů postihují v rámci hromadných řízení, a proto je-li jako podmínka pro uložení příslušné sankce vnitrostátními právními předpisy členského státu deliktu vyžadována přesná identifikace řidiče, požadavky na použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU⁶ stanovené v článku 6 uvedené směrnice ve většině případů, zejména pokud jsou delikty kvalifikovány jako správní, nejsou splněny, a proto uvedenou směrnicí nelze použít. V této souvislosti by orgány členského státu deliktu měly mít k dispozici proveditelný postup pro žádost o vzájemnou pomoc od příslušných orgánů členského státu registrace nebo bydliště prostřednictvím přesně vymezených opatření, jimiž nejsou vážně narušena práva dotčených osob, aby mohly identifikovat pachatele v rozsahu, v jakém to jejich vnitrostátní právní předpisy vyžadují. Tím by však neměly být dotčeny situace, kdy se v jednotlivých případech podmínky pro

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

použití směrnice 2014/41/EU považují za splněné, přičemž v takovém případě by členské státy, jež jsou směrnicí 2014/41/EU vázány, měly použít v ní obsažené postupy.

Je na místě připomenout, že zvláštní právní rámec Unie upravuje justiční spolupráci v trestních věcech, která je založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí. Je proto nezbytné, aby uplatňování této směrnice nenarušovalo práva a povinnosti členských států vyplývající z jiných platných právních předpisů Unie v trestních věcech, zejména ty, které jsou stanoveny v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/214/SVV⁷, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU⁸, pokud jde o postupy pro výměnu důkazních prostředků a postupy pro doručování písemností stanovené v článku 5 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii⁹. Kromě toho by provedením této směrnice nemělo být dotčeno ani trestní řízení vyžadující zvláštní záruky pro dotčené osoby, ani procesní záruky pro podezřelé a obviněné osoby zakotvené ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU¹⁰, 2012/13/EU¹¹, 2013/48/EU¹², (EU) 2016/343¹³, (EU) 2016/800¹⁴ a (EU) 2016/1919¹⁵.

⁷ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁹ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (6) Měly by být vymezeny povinnosti a pravomoci národních kontaktních míst, aby se zajistilo, že budou hladce spolupracovat se všemi orgány zapojenými do vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, které spadají do oblasti působnosti této směrnice. Národní kontaktní místa by měla být těmto příslušným orgánům vždy k dispozici a měla by odpovídat na jejich žádosti v přiměřené lhůtě. Tak by tomu mělo být bez ohledu na povahu deliktu nebo právní postavení příslušného orgánu, a zejména bez ohledu na to, zda příslušný orgán vykonává pravomoc na celostátní, regionální, nebo místní úrovni.
- (7) Základy systému přeshraniční výměny informací zřízeného směrnicí (EU) 2015/413 se ukázaly jako účinné. K nápravě problémů vyplývajících z chybějících, chybných nebo nepřesných údajů jsou však nutná další zlepšení a úpravy. Proto by měly být členskými státy uloženy další povinnosti, pokud jde o potřebu udržovat dostupnost a aktuálnost určitých údajů v příslušných databázích, aby se zvýšila účinnost výměny informací.
- (8) Národní kontaktní místo členského státu deliktu by mělo [...] mít možnost provádět automatizované vyhledávání v registrech vozidel za účelem získání údajů o koncových uživateli vozidel, pokud jsou již tyto informace k dispozici. Dále by měla být stanovena doba uchování údajů, pokud jde o totožnost předchozích vlastníků, držitelů a koncových uživatelů vozidel, s cílem poskytnout orgánům příslušné informace, které potřebují pro vyšetřování.

- (9) Žádost o poskytnutí údajů o registraci vozidel a výměna údajů v přeshraničních případech by měly být prováděny prostřednictvím jednotného elektronického systému. Proto by, rovněž na základě již existujícího technického rámce, mělo být automatizované vyhledávání údajů o registraci vozidel podle směrnice (EU) 2015/413 prováděno pouze prostřednictvím využití vysoce zabezpečené softwarové aplikace Evropského informačního systému vozidel a řidičských oprávnění (Eucaris) a aktualizovaných verzí uvedeného softwaru. Tato softwarová aplikace by měla umožnit rychlou, nákladově efektivní, bezpečnou a spolehlivou výměnu konkrétních údajů o registraci vozidel mezi členskými státy, a zvýšit tak účinnost vyšetřování. Členské státy by si neměly informace vyměňovat jinými prostředky, které by byly méně nákladově efektivní a nemusely by zajistit ochranu předávaných údajů. Členské státy by měly systém Eucaris používat konkrétně pro automatizované vyhledávání údajů o registraci vozidel, vzájemnou pomoc při identifikaci dotčené osoby a vzájemnou pomoc při doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů.
- (10) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění ustanovení o vyhledávání, jež mají provádět členské státy, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Měla by však být zavedena přechodná opatření pro automatizovanou výměnu údajů o registraci vozidel založená na stávajícím elektronickém systému, aby byla zaručena plynulá výměna údajů do doby, než se tato pravidla stanou použitelnými.
- (11) V případech, kdy není možné na základě informací získaných z registru vozidel určit totožnost dotčené osoby s jistotou požadovanou právními předpisy členského státu deliktu, by členské státy měly spolupracovat s cílem určit totožnost dotčené osoby. Za tímto účelem by měl být zaveden postup vzájemné pomoci zaměřený na určení totožnosti dotčené osoby, a to buď prostřednictvím žádosti o potvrzení na základě informací, které již má příslušný orgán členského státu deliktu k dispozici, nebo prostřednictvím žádosti o cílené šetření, které mají provést relevantní příslušné orgány členského státu registrace nebo členského státu bydliště.

- (12) Za účelem poskytnutí dodatečných informací požadovaných příslušným orgánem členského státu deliktu, které jsou nezbytné pro identifikaci dotčené osoby, by příslušné orgány členských států by měly pro žádost a odpověď používat standardní elektronický formulář a poskytnout požadované informace v přiměřené lhůtě. Není-li možné informace získat nebo poskytnout, měl by být bez zbytečného odkladu informován příslušný orgán členského státu deliktu. Členské státy by měly využívat svých vnitrostátních kontaktních míst, aby umožnily vysoce zabezpečený a efektivní přenos jak odeslané žádosti o vzájemnou pomoc, tak příchozí odpovědi na tuto žádost.
- (13) Měly by být konkrétně určeny důvody, na jejichž základě může příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště odmítnout poskytnutí vzájemné pomoci za účelem určení totožnosti dotčené osoby. Zejména by prostřednictvím uvedených postupů měly být zavedeny záruky, které by zabránily odhalení totožnosti chráněných osob, například chráněných svědků.
- (14) Členské státy by měly mít možnost použít k identifikaci dotčené osoby vnitrostátní postupy, které by uplatňovaly, kdyby delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu spáchala tuzemská osoba. Měla by být posílena právní jistota, pokud jde o použitelnost zvláštních opatření přijatých v rámci těchto postupů, zejména pokud jde o dokumenty vyžadující potvrzení nebo popření spáchání deliktu nebo ukládající povinnosti dotčeným osobám poskytnout součinnost při určení totožnosti dotčené osoby. Vzhledem k tomu, že uvedená opatření by měla mít pro dotčené osoby stejné právní účinky jako ve vnitrostátních případech, měly by zmíněné osoby rovněž požívat stejných standardů základních a procesních práv.
- (15) Pokud právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy členských států pro účely směrnice (EU) 2015/413 výslovně stanoví přístup k jiným vnitrostátním nebo unijním databázím nebo možnost výměny informací z těchto databází, měly by mít členské státy možnost vyměňovat si informace z těchto databází, přičemž by měla být dodržována základní práva zahraničních řidičů.

- (16) Dotčená osoba nemusí znát právní systém členského státu deliktu a mluvit jeho úředním jazykem nebo jazyky, a proto je nezbytné zajistit lepší ochranu jejich procesních a základních práv. Za účelem dosažení tohoto cíle by měly být stanoveny povinné minimální požadavky na obsah oznámení o dopravním deliktu, přičemž stávající vzor informačního dopisu, jenž je uveden v příloze II směrnice (EU) 2015/413 a jenž obsahuje pouze základní informace, by se již neměl používat.
- (17) Oznámení o dopravním deliktu by mělo obsahovat alespoň podrobné informace o právní kvalifikaci a právních důsledcích daného deliktu, zejména proto, že sankce za delikty spadající do oblasti působnosti směrnice (EU) 2015/413 mohou být nepeněžité povahy, jako je omezení práva pachatele řídit motorová vozidla. Rovněž by mělo být podpořeno právo na opravný prostředek poskytnutím podrobných informací o tom, kde a jak uplatnit právo na obhajobu nebo podat opravný prostředek v členském státě deliktu. V příslušných případech by měl být rovněž uveden popis řízení v nepřítomnosti, neboť dotčená osoba nemusí mít v úmyslu vrátit se do členského státu deliktu za účelem účasti na řízení. Platební možnosti a způsoby, jak snížit objem sankcí, by měly být rovněž snadno srozumitelné, aby se podnítila dobrovolná spolupráce. Vzhledem k tomu, že oznámení o dopravním deliktu by mělo být prvním dokumentem, který dotčená osoba obdrží, mělo by obsahovat informace podle článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680¹⁶, jejichž součástí by podle ustanovení čl. 13 odst. 2 písm. d) měly být informace o původu osobních údajů, a podle článků 13 a 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹⁷. Tyto informace by měly být v oznámení o dopravním deliktu uvedeny buď přímo, nebo jako odkaz na umístění, kde jsou k dispozici.

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (18) Pokud jsou při silniční kontrole na místě kontrolovány zahraniční osoby a toto opatření vede k zahájení následného řízení v souvislosti se spácháním dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, mělo by být danému zahraničnímu řidiči zasláno oznámení o dopravním deliktu. V případech kontrol na místě v souvislosti se spácháním dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, kdy příslušný orgán na místě vymohl sankci za spáchaný delikt tím, že řidiče přiměl uhradit na místě pokutu, by měly být řidiči na místě poskytnuty pouze některé podstatné informace.
- (19) Aby se zajistilo, že oznámení o dopravním deliktu a jakékoli následné dokumenty skutečně obdrží dotčená osoba, a aby se zabránilo chybnému zahrnutí nezúčastněných třetích osob, měla by být stanovena pravidla pro doručování písemností.
- (20) V případě, že není možné doručit dokumenty poštou, doporučeně nebo rovnocennými elektronickými prostředky, měl by mít příslušný orgán členského státu deliktu možnost spolehnout se na příslušný orgán členského státu registrace nebo bydliště, že bude doručování písemností a sdělení dotčené osobě provedeno podle jejich vlastních vnitrostátních právních předpisů upravujících doručování písemností. Členské státy by měly využívat svých vnitrostátních kontaktních míst, aby umožnily zabezpečený a efektivní přenos jak odeslané žádosti o doručení procedurálních dokumentů, tak příchozí odpovědi na tuto žádost.
- (21) Oznámení o dopravním deliktu i veškeré následné dokumenty by měly být zasílány v jazyce dokladu o registraci vozidla. Pokud jsou oznámení o dopravním deliktu a další následná sdělení zaslány v jazyce, kterému příjemce nerozumí, měla by mít dotčená osoba možnost požádat o zaslání následných dokumentů v jiném úředním jazyce EU dle vlastní volby, odlišném od jazyka dokladu o registraci vozidla.
- (23) V případě, že příslušné orgány členského státu deliktu nedodržují jazykové normy a pravidla pro doručování písemností a své příslušné vnitrostátní právní předpisy, měl by být zajištěn účinný právní přezkum.
- (24a) Vzhledem k tomu, že rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV není koncipováno pro hromadné zpracovávání dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, které jsou trestány malými peněžitými sankcemi často považovanými za správní, a s cílem zajistit rovné zacházení s tuzemskými i zahraničními řidiči by měla být v této směrnici stanovena zvláštní ustanovení o poskytování vzájemné pomoci při přeshraničním vymáhání správních rozhodnutí o pokutách za dopravní delikty.

- (24b) V případech, kdy příslušný orgán členského státu deliktu nemůže předat pokutu za dopravní delikt podle rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, by členské státy měly mít podle této směrnice možnost vymáhat pokuty za dopravní delikty přeshraničně, aby bylo zajištěno rovné zacházení s tuzemskými a zahraničními řidiči.
- (25) Rozsah informací, které členské státy předkládají Komisi, by měl být rozšířen o prvky úzce související s cílem zvýšit bezpečnost silničního provozu, aby Komise mohla lépe analyzovat aktuální stav v členských státech a předkládat podněty na solidním skutkovém základě. Aby se vyrovnala dodatečná administrativní zátěž orgánů členských států a aby se sladilo podávání zpráv s harmonogramem hodnocení Komise, období pro podávání zpráv by mělo být prodlouženo. Mělo by být poskytnuto přechodné období, aby probíhající dvouleté období pro podávání zpráv mohlo bez problémů doběhnout do konce.
- (26) Jelikož údaje týkající se určení totožnosti pachatele představují osobní údaje ve smyslu nařízení (EU) 2016/679 a směrnice (EU) 2016/680 a právní rámec Unie pro nakládání s osobními údaji byl od přijetí směrnice (EU) 2015/413 významně změněn, měla by být ustanovení o zpracování osobních údajů uvedena do souladu s novým právním rámcem.
- (27) Podle čl. 62 odst. 6 směrnice (EU) 2016/680 má Komise přezkoumat jiné právní akty Unie, které upravují zpracování osobních údajů příslušnými orgány pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice, s cílem posoudit, zda je třeba zmíněné akty uvést do souladu s uvedenou směrnicí, a pokud ano, předložit nezbytné návrhy na změnu těchto aktů tak, aby byl zaručen soudržný přístup k ochraně osobních údajů v oblasti působnosti uvedené směrnice. Tento přezkum¹⁸ vedl k zjištění, že směrnice (EU) 2015/413 je jedním z těchto jiných aktů, které mají být změněny. Mělo by proto být vyjasněno, že zpracování osobních údajů by mělo být rovněž v souladu se směrnicí (EU) 2016/680 v těch případech, kdy zpracování údajů spadá do její věcné a osobní působnosti.

¹⁸ COM(2020) 262 final.

- (28) Veškeré zpracování osobních údajů podle směrnice (EU) 2015/413 by mělo být v souladu s nařízením (EU) 2016/679, směrnicí (EU) 2016/680 a nařízením (EU) 2018/1725¹⁹ v rámci jejich příslušných oblastí působnosti.
- (29) Právní základ činností zpracování nezbytných k určování totožnosti dotčené osoby a k doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů dotčeným osobám je stanoven ve směrnici (EU) 2015/413 v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. e) a případně s ustanovením článku 10 nařízení (EU) 2016/679 a článku 8 směrnice 2016/680. V souladu se stejnými pravidly stanoví tato směrnice právní základ pro povinnost členských států zpracovávat osobní údaje pro účely vzájemné pomoci při určování totožnosti dotčených osob odpovědných za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v této směrnici.
- (30) V některých členských státech jsou osobní údaje zahraničních osob uloženy v síti serverů („cloud“). Aniž jsou dotčena pravidla týkající se porušení zabezpečení osobních údajů stanovená v nařízením (EU) 2016/679 a směrnici (EU) 2016/680 a pravidla týkající se porušení zabezpečení osobních údajů a bezpečnostních incidentů stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555²⁰, měly by členské státy zajistit, aby se vzájemně informovaly o kybernetických bezpečnostních incidentech souvisejících s těmito údaji, pokud je to relevantní pro účely této směrnice, zejména pokud se jedná o údaje zpracovávané ohledně dotčené osoby v souvislosti s dopravním deliktem v oblasti bezpečnosti silničního provozu nebo v souvislosti s touto osobou.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80).

- (31) Měl by být zřízen internetový portál (dále jen „portál pro přeshraniční výměnu informací“), který by účastníkům silničního provozu v Unii poskytoval komplexní informace o pravidlech bezpečnosti silničního provozu platných v členských státech. Tyto informace by měly zahrnovat platná pravidla, možnosti odvolání, které má dotčená osoba k dispozici, pokuty za dopravní delikty, které jsou dotčené osobě po spáchání dopravního deliktu uloženy, případně uplatněné nefinanční dopady a systémy a dostupné prostředky pro úhradu pokut za dopravní delikty. Nefinanční dopady se týkají systémů trestných bodů nebo skutečnosti, že spáchání konkrétního dopravního deliktu může vést k zákazu řízení prostřednictvím dočasného nebo trvalého odnětí řidičského průkazu dotčené osobě. V souladu s nařízením 2018/1725 by správcem portálu pro přeshraniční výměnu informací měla být Komise.
- (32) Komise by měla poskytnout přiměřenou finanční podporu iniciativám, které zlepšují přeshraniční spolupráci při vymáhání pravidel bezpečnosti silničního provozu v Unii.
- (33) Aby se zohlednil příslušný technický pokrok nebo změny příslušných právních aktů Unie, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem aktualizace přílohy této směrnice prováděním jejích změn. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

²¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (34) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění směrnice (EU) 2015/413 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k upřesnění postupů a technických specifikací, včetně opatření v oblasti kybernetické bezpečnosti, pro automatizovaná vyhledávání, jež mají být prováděna v souvislosti s vyšetřováním dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, obsahu standardního elektronického formuláře žádosti a způsobů předávání informací týkajících se žádosti o vzájemnou pomoc při určování totožnosti dotčené osoby, obsahu elektronických formulářů pro žádost o vzájemnou pomoc při doručování oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů a používání a údržby portálu pro přeshraniční výměnu informací. Technická řešení by měla být sladěna s Evropským rámcem interoperability a příslušnými řešeními Interoperabilní Evropy uvedenými v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví opatření pro vysokou úroveň interoperability veřejného sektoru v celé Unii (akt o Interoperabilní Evropě)²². Prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²³.
- (35) Směrnice (EU) 2015/413 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (36) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění vysoké úrovně ochrany všech účastníků silničního provozu v Unii a rovného zacházení s řidiči zefektivněním postupů vzájemné pomoci mezi členskými státy při přeshraničním vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu a posílením ochrany základních práv zahraničních osob, pokud jsou delikty spáchány s vozidlem registrovaným v jiném členském státě, než je členský stát, ve kterém k deliktu došlo, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale z důvodu rozsahu a účinků této směrnice jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

²² COM(2022) 720 final.

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (37) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²⁴ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne [DD. MM. RRRR],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice (EU) 2015/413 se mění takto:

- 0) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Cílem této směrnice je zajistit vysokou úroveň ochrany všech účastníků silničního provozu v Unii usnadněním přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu a usnadněním vymáhání sankcí, pokud byly tyto delikty spáchány s vozidlem registrovaným v jiném členském státě, než je členský stát, v němž k deliktu došlo.“

- 1) Článek 2 se mění takto:

- a) v prvním pododstavci se doplňují nová písmena, která znějí:

„i) nedodržení dostatečné vzdálenosti od vpředu jedoucího vozidla;

j) nebezpečné předjíždění;

k) nebezpečné parkování;

l) přejíždění jedné nebo více souvislých čar;

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- m) jízda v protisměru;
 - n) nedodržení pravidel pro vytváření a využívání nouzových koridorů pro vozidla pohotovostních služeb či pravidel pro dávání přednosti těmto vozidlům;
 - o) použití přetíženého vozidla;
 - p) nedodržení pravidel týkajících se omezení přístupu vozidel;
 - q) ujetí z místa nehody;
 - r) nedodržení pravidel na železničním přejezdu“;
- b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Touto směrnicí nejsou dotčena práva a povinnosti vyplývající z těchto ustanovení právních aktů Unie:

- a) rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV²⁵;
- b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU²⁶;
- c) postupy pro doručování písemností stanovené v článku 5 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracované Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii²⁷;

²⁵ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

²⁷ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

- d) ustanovení týkající se práv podezřelých a obviněných osob obsažená ve směrnicih Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU²⁸, 2012/13/EU²⁹, 2013/48/EU³⁰, (EU) 2016/343³¹, (EU) 2016/800³² a (EU) 2016/1919³³.

2) Článek 3 se mění takto:

a) písmena a), j) a l) se nahrazují tímto:

- „a) „vozidlem“ jakékoli vozidlo podléhající registraci podle právních předpisů členského státu registrace nebo členského státu deliktu, kombinace takových vozidel nebo přívěsné vozidlo, jež jsou běžně používány pro přepravu osob nebo zboží po silnici;
- j) „použitím zakázaného pruhu“ nedovolené použití části již existujícího trvalého nebo dočasného úseku pozemní komunikace, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

- l) „národním kontaktním místem“ orgán určený pro příchozí i odchozí automatizovanou výměnu údajů o registraci vozidla podle článku 4, příchozí i odchozí žádosti o vzájemnou pomoc v zájmu identifikace dotčené osoby podle článku 4a, příchozí i odchozí žádosti o vzájemnou pomoc za účelem odeslání oznámení o dopravním deliktu nebo následných dokumentů dotčené osobě podle článku 5a1, jakož i příchozí i odchozí žádosti o vzájemnou pomoc při vymáhání konečných správních rozhodnutí o pokutách uložených za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu v souladu s článkem 8b a odpovědi na tyto žádosti.“;
- c) doplňují se nová písmena o) až zd), která znějí:
- „o) „nedodržením dostatečné vzdálenosti od vpředu jedoucího vozidla“ nezachování bezpečné vzdálenosti od vozidla vpředu, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;
- p) „nebezpečným předjížděním“ předjíždění jiného vozidla nebo jiného účastníka silničního provozu způsobem, který porušuje platná pravidla upravující předjíždění, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;
- q) „nebezpečným parkováním“ parkování nebo zastavení vozidla způsobem, který porušuje platná pravidla upravující nebezpečné parkování nebo zastavení, jak vymezují právní předpisy v členském státě deliktu. Nezaplacení parkovacích poplatků se za nebezpečné parkování nepovažuje;
- r) „přejížděním jedné nebo více souvislých čar“ změna jízdního pruhu, kdy vozidlo neoprávněně přejede alespoň jednu souvislou čáru, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;
- s) „jízdou v protisměru“ jízda vozidla proti určenému směru jízdy, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

- t) „nedodržením pravidel pro vytváření a využívání nouzových koridorů pro vozidla pohotovostních služeb či pravidel pro dávání přednosti těmto vozidlům“
nedodržení pravidel upravujících umožnění průjezdu vozidel pohotovostních služeb, jako jsou vozidla policie, vozidla záchranné služby nebo hasičské vozy, a jejich příjezd na místo mimořádné situace, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;
- u) „použitím přetíženého vozidla“ použití vozidla, které nespĺňuje požadavky stanovené pro jeho maximální přípustné hmotnosti či maximální přípustné hmotnosti na nápravu, jak jsou stanoveny ve vnitrostátních právních a správních předpisech, kterými se provádí směrnice Rady 96/53/ES³⁴, nebo v právních předpisech členského státu deliktu pro vozidla nebo činnosti, pro které tyto požadavky nejsou v uvedené směrnici stanoveny;
- v) „oznámením o dopravním deliktu“ první sdělení o předmětném deliktu vydané dotčené osobě příslušným orgánem členského státu deliktu, obsahující alespoň informace uvedené v čl. 5 odst. 2;
- w) „následnými dokumenty“ jakékoli rozhodnutí nebo jakékoli jiné dokumenty, které příslušný orgán členského státu deliktu vydá po oznámení o dopravním deliktu v souvislosti s tímto oznámením nebo s daným dopravním deliktem v oblasti bezpečnosti silničního provozu, a to až do fáze řízení o opravném prostředku u příslušného soudu;
- x) „dotčenou osobou“ osoba identifikovaná jakožto osobně odpovědná za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedený v čl. 2 prvním pododstavci podle vnitrostátního práva členského státu deliktu nebo vlastník, držitel, koncový uživatel či řidič vozidla, s nímž byl dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedeného v čl. 2 prvním pododstavci spáchán, a to bez ohledu na to, že není identifikován jako osobně odpovědný v souladu s vnitrostátním právem členského státu deliktu;

³⁴ Směrnice Rady 96/53/ES ze dne 25. července 1996, kterou se pro určitá silniční vozidla provozovaná v rámci Společenství stanoví maximální přípustné rozměry pro vnitrostátní a mezinárodní provoz a maximální přípustné hmotnosti pro mezinárodní provoz (Úř. věst. L 235, 17.9.1996, s. 59).

- y) „koncovým uživatelem“ fyzická osoba, která není vlastníkem nebo držitelem vozidla, s nímž byl spáchán některý z dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 prvním pododstavci, ale která toto vozidlo oprávněně používala, zejména na základě smlouvy o dlouhodobém pronájmu či pronájmu nebo jako součást vozového parku dostupného zaměstnancům;
- z) „členským státem bydliště“ členský stát, u něhož lze s přiměřenou mírou jistoty předpokládat, že je místem obvyklého bydliště dotčené osoby;
- za) „nedodržením pravidel týkajících se omezení přístupu vozidel“ nedodržení pravidel týkajících se omezení přístupu vozidel nebo pravidel pro využívání infrastruktury, která je součástí území určitého členského státu, jak je příslušný orgán uvedeného členského státu vymezil za účelem zajištění bezpečnosti silničního provozu, řízení provozu nebo předcházení znečištění. Na jednání spadající do této definice se směrnice nevztahuje v následujících případech:
- i) informace o ohraničení omezení, zákazů nebo povinností s platností zón, informace o aktuálním stavu přístupnosti a podmínkách provozu v zónách s omezeným přístupem vozidel a údaje o trvalém omezení přístupu vozidel nebyly vytvořeny a zpřístupněny prostřednictvím vnitrostátního přístupového bodu v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/670³⁵;
- ii) nedodržení pravidel týkajících se jakýchkoli poplatků, které mají být uhrazeny před vstupem do oblasti podléhající omezením přístupu vozidel;
- zb) „ujetím z místa nehody“ situace, kdy pachatel, který způsobil nehodu nebo dopravní srážku, z místa ujede, aby nemusel nést následky této nehody nebo dopravní srážky, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;

³⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/670 ze dne 2. února 2022, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o poskytování informačních služeb o dopravním provozu v reálném čase v celé EU (Úř. věst. L 122, 25.4.2022, s. 1).

- zc) „nedodržení pravidel na železničním přejezdu“ nezastavení před železničním přejezdem nebo nebezpečné jednání na železničním přejezdu, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu;
- zd) „příslušným orgánem“ orgán odpovědný za registraci vozidel či řidičů, za zahájení následného řízení nebo vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 prvním pododstavci nebo za vymáhání příslušných sankcí v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států;

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Národní kontaktní místa

1. Každý členský stát určí jedno nebo více národních kontaktních míst pro účely:

- a) automatizované výměny údajů o registraci vozidel podle článku 4;
- b) příchozích i odchozích žádostí o vzájemnou pomoc v zájmu určení totožnosti dotčené osoby podle článku 4a a odpovědí na tyto žádosti;
- c) příchozích i odchozích žádostí o vzájemnou pomoc za účelem doručení oznámení o dopravním deliktu nebo následných dokumentů dotčené osobě podle článku 5a1 a odpovědí na tyto žádosti a
- d) příchozích i odchozích žádostí o vzájemnou pomoc při vymáhání konečných správních rozhodnutí o pokutách uložených za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu v souladu s článkem 8b, jakož i odpovědí na tyto žádosti.

Pravomoci národních kontaktních míst se řídí platnými právními předpisy dotyčného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby jejich národní kontaktní místa navzájem spolupracovala, čímž bude zaručeno včasné sdílení všech nezbytných informací.“;

4) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Postupy pro výměnu údajů o registraci vozidel a pro vzájemnou pomoc mezi členskými státy

1. Pro účely vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 prvním pododstavci, jež byly zaznamenány na území členského státu deliktu, umožní členský stát registrace národním kontaktním místům členského státu deliktu přístup k následujícím vnitrostátním údajům o registraci vozidel s oprávněním provádět v nich automatizované vyhledávání:

- a) údaje o vozidlech;
- b) údaje o držitelích daných vozidel, a jsou-li k dispozici údaje o vlastnících a koncových uživatelích vozidel, údaje o těchto vlastnících a koncových uživatelích.

Údaje uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b), jichž je zapotřebí k provedení vyhledávání, jsou uvedeny v příloze.

Při vyhledávání formou odchozích žádostí používá příslušný orgán členského státu deliktu úplné registrační číslo. Příslušný orgán členského státu deliktu také zajistí, aby každá odchozí žádost obsahovala název příslušného orgánu, jenž žádost předkládá, uživatelské jméno osoby, jež žádost vyřizuje, a registrační číslo, jež bylo žádosti přiřazeno.

1-a. Členský stát deliktu použije údaje získané při vyšetřování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 prvním pododstavci, aby zjistil, kdo je za tyto dopravní delikty podle právních předpisů členského státu deliktu osobně odpovědný.

1a. Aby bylo možné u dopravních deliktů uvedených v čl. 2 prvním pododstavci ve vhodných případech stanovit, zda byl příslušný dopravní delikt s určitým vozidlem spáchán, může příslušný orgán nejprve prostřednictvím svého národního kontaktního místa požádat pouze o přístup k technickým údajům o vozidlech, jak jsou uvedeny v oddíle 2 části I přílohy. Je-li stanoveno, že dopravní delikt spáchán byl, může příslušný orgán následně prostřednictvím svého národního kontaktního místa požádat o přístup k osobním údajům týkajícím se dotčené osoby, jak jsou uvedeny v oddíle 2 částech II, III, IV a V přílohy.

4. Národní kontaktní místo členského státu registrace zajistí, aby byla přinejmenším v následujících případech odeslána zvláštní zpráva obsahující informace o tom, že v době spáchání dotyčného deliktu:

- d) vozidlo je v jakémkoli celostátním registru vozidel vedeno jako odcizené;
- e) registrační značka vozidla je v jakémkoli celostátním registru vozidel vedena jako odcizená;
- f) v celostátním registru vozidel nebyly nalezeny o registrovaném vozidle žádné informace;
- g) na základě některých vnitrostátních požadavků na syntaxi bylo zjištěno, že zadání pro vyhledávání není správné;
- h) dožadované informace nelze poskytnout, jestliže by na základě těchto informací došlo k odhalení totožnosti osoby, která je v souladu s právními předpisy členského státu registrace chráněna.

10. Národní kontaktní místo členského státu registrace zajistí, aby nebyly sdíleny žádné jiné osobní údaje, než ty, které se týkají spáchaného deliktu.

11. Členský stát deliktu zajistí, aby k výměně údajů o registraci vozidel měly přístup pouze jeho příslušné orgány, a to prostřednictvím jeho národních kontaktních míst.

12. Pro účely vzájemné pomoci podle článků 4a, 5a1 nebo 8b příslušné orgány členských států zajistí, aby každá žádost o vzájemnou pomoc obsahovala název příslušného orgánu, jenž žádost předkládá, uživatelské jméno osoby, jež žádost vyřizuje, a registrační číslo, jež bylo žádosti přiřazeno.“;

5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4-a

Celostátní registry vozidel

1. Členské státy zajistí, aby údaje uvedené v oddíle 2 částech I, II a IV přílohy byly aktuální, pokud jsou k dispozici v jejich celostátních registrech vozidel.
2. Členské státy pro účely této směrnice uchovávají údaje uvedené v oddíle 2 části IV a V přílohy, pokud jsou k dispozici, v celostátních registrech vozidel po dobu nejméně 12 měsíců od jakékoli změny týkající se vlastníka, držitele nebo koncového uživatele daného vozidla.

Článek 4-a1

Technické specifikace pro výměnu údajů o registraci vozidel a pro vzájemnou pomoc

1. Pro výměnu informací nebo poskytnutí vzájemné pomoci podle čl. 3a odst. 1 používají členské státy speciálně navrženou a vysoce zabezpečenou softwarovou aplikaci Evropského informačního systému vozidel a řidičských oprávnění (Eucaris) a aktualizované verze tohoto softwaru.

Členské státy zajistí, aby zpracování údajů podle odstavce 1 bylo zabezpečené, nákladově efektivní, rychlé a spolehlivé a prováděné interoperabilními prostředky v rámci decentralizované struktury.

2. Nejpozději jeden rok od vstupu této směrnice v platnost přijme Komise prováděcí akty, jimiž stanoví postupy, obsah a technické specifikace softwaru včetně opatření v oblasti kybernetické bezpečnosti, jež se týkají elektronicky strukturovaných žádostí a odpovědí na ně, pro tyto účely:

- a) žádosti o výměnu informací podle čl. 3a odst. 1 písm. a) a informace poskytnuté v reakci na tuto žádost a

- b) prostředky pro předávání informací za účelem poskytnutí vzájemné pomoci podle čl. 3a odst. 1 písm. a), b) a c) a podle článku 8b.

Specifikace softwaru musí umožňovat on-line asynchronní režim výměny informací a asynchronní dávkový režim výměny informací, jakož i přenos údajů v šifrované formě.

Při vymezování těchto prováděcích aktů Komise bere zřetel na tyto prvky:

- i) aby příslušné orgány měly možnost identifikovat přímý i nepřímý přístup v případech, kdy žádost nepochází od známého člena platformy;
- ii) aby členské státy registrace měly před předáním údajů o registraci členskému státu deliktu možnost vyžádat si podrobnosti týkající se dotyčného deliktu a aby měly možnost předání údajů o registraci odmítnout, pokud členský stát deliktu na první žádost o podrobnosti nereaguje během jednoho týdne;
- iii) aby příslušné orgány měly k žádostem přístup, a bylo tak zaručeno, že jsou žádosti řádně odůvodněné a splňují požadavky této směrnice;
- iv) aby byly vedeny průběžné záznamy o těchto přístupech a aby v případě jejich neobvykle vysokého množství byli členové automaticky upozorňováni;
- v) aby byly zavedeny procesy, jež členskými státy umožní přijímat vhodná opatření, jimiž na tato upozornění a na neobvyklé žádosti budou reagovat v zájmu snížení rizik ohrožení předmětných údajů, jakož i organizovat spolupráci mezi členskými státy se zaměřením na sledování, řízení a zmírňování rizik, především pokud jde o to, aby odchylně od čl. 4 odst. 1 nebyly zasílány údaje v reakci na neobvyklé žádosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 10a odst. 2.

3. Dokud nebudou prováděcí akty uvedené v odstavci 2 tohoto článku použitelné, vyhledávání uvedená v čl. 3a odst. 1 písm. a) se provádějí v souladu s postupy popsány v kapitole 3 bodech 2 a 3 přílohy rozhodnutí 2008/616/SVV³⁶ uplatňovanými společně s přílohou této směrnice.

4. Každý členský stát nese své vlastní náklady, které vyplývají ze správy, používání, údržby a aktualizací softwarové aplikace a jejích aktualizovaných verzí.

Článek 4a

Vzájemná pomoc při určování totožnosti dotčené osoby

1. Členské státy si poskytují vzájemnou pomoc v případech, kdy příslušné orgány členského státu deliktu vyčerpaly veškeré jiné prostředky, jež mají k dispozici, zejména poté, co:

- a) provedly automatizované vyhledávání v souladu s čl. 4 odst. 1 a
- b) konzultovaly další databáze, k nimž mají výslovně povolen přístup na základě právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů,

avšak ani tak nejsou s to zjistit totožnost dotčené osoby s nezbytnou mírou jistoty, jak ji vyžadují vnitrostátní právní předpisy členského státu deliktu pro zahájení nebo vedení následného řízení uvedeného v čl. 5 odst. 1.

1a. Členské státy uplatní vzájemnou pomoc podle tohoto článku, nicméně jestliže jsou po posouzení okolností jednotlivých případů splněny podmínky stanovené v článku 6 směrnice 2014/41/EU, mohou členské státy vázané směrnicí 2014/41/EU mezi sebou použít pouze směrnici 2014/41/EU.

³⁶ Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12).

2. Příslušný orgán členského státu deliktu rozhodne, zda požádá o vzájemnou pomoc za účelem získání doplňujících informací uvedených v odst. 3 druhém pododstavci. Žádost může podat pouze příslušný orgán, v souladu s právními předpisy daného členského státu. Členský stát deliktu použije získané údaje k tomu, aby zjistil, kdo je osobně odpovědný za dopravní delikty uvedené v čl. 2 prvním pododstavci této směrnice, jež byly na území členského státu deliktu spáchány.

3. Pokud se příslušný orgán členského státu deliktu rozhodl požádat o vzájemnou pomoc v souladu s odstavcem 1, zašle prostřednictvím svého národního kontaktního místa elektronicky strukturovanou žádost národnímu kontaktnímu místu členského státu registrace nebo členského státu bydliště.

Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště může být požádán, aby:

- b) si od vlastníka, držitele nebo konečného uživatele vozidla vyžádal informace o totožnosti a adrese odpovědné osoby, a to v souladu s vnitrostátními předpisy vlastního státu, jež se použijí, jako by předmětný vyšetřovací úkon byl nařízen orgány tohoto státu;
- c) zjistil totožnost a adresu dotčené osoby, v souladu s právními předpisy vlastního státu, mimo jiné i aby použil další vnitrostátní databáze, jako jsou registry řidičských průkazů nebo registry obyvatel.

4. Pokud příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště obdrží žádost uvedenou v odstavci 3, shromáždí požadované informace, ledaže se rozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uvedených v odstavci 7 nebo není možné požadované informace shromáždit.

Příslušný orgán členského státu registrace a členského státu bydliště dodržují při shromažďování doplňujících informací náležitosti a postupy výslovně požadované příslušným orgánem členského státu deliktu, pokud nejsou neslučitelné s jejich vnitrostátními právními předpisy.

5. Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště zajistí, aby po přijetí žádosti požadované informace poskytl bez zbytečného odkladu. Požadované informace se předávají elektronicky prostřednictvím národních kontaktních míst členského státu [...].

Pokud není možné předmětné informace shromáždit, příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště o této skutečnosti příslušný orgán členského státu deliktu co nejdříve vyrozumí.

7. Příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště může dodatečné informace vyžadované podle odstavce 3 odmítnout poskytnout. Učiní tak pouze v těchto případech:

- a) podle práva členského státu registrace nebo členského státu bydliště existuje imunita nebo výsada, která poskytnutí informací znemožňuje;
- b) poskytnutí požadovaných informací by bylo v rozporu se zásadou ne bis in idem nebo by ohrozilo probíhající vyšetřování určitého trestného činu;
- c) poskytnutí požadovaných informací by bylo v rozporu s podstatnými zájmy národní bezpečnosti dožádaného členského státu nebo by je poškodilo, ohrozilo by zdroj těchto informací nebo by zahrnovalo použití utajovaných informací týkajících se konkrétních zpravodajských činností;
- d) existují závažné důvody domnívat se, že poskytnutí požadovaných informací by bylo neslučitelné s povinnostmi členského státu registrace nebo členského státu bydliště podle článku 6 Smlouvy o Evropské unii a Listiny základních práv Evropské unie;
- e) poskytnutí požadovaných informací by ohrozilo bezpečnost určité osoby nebo by odhalilo totožnost osoby chráněné v souladu s vnitrostátním právem členského státu registrace nebo členského státu bydliště.

Rozhodne-li se příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště některý z důvodů pro odmítnutí uplatnit, bez zbytečného odkladu o tom uvědomí členský stát deliktu prostřednictvím svého národního kontaktního místa. V případech uvedených v písmenech b), c) a e) se příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště může rozhodnout, že neupřesní, který z důvodů zamítnutí uplatnil.

11. Elektronicky strukturovaná žádost obsahuje tyto informace:

- b) údaje týkající se dotčené osoby získané na základě automatizovaného vyhledávání provedeného v souladu s čl. 4 odst. 1;
- c) vizuální záznam řidiče získaný z detekčních zařízení, zejména z rychlostních kamer, je-li k dispozici;
- d) údaje týkající se dopravního deliktu uvedeného v čl. 2 prvním pododstavci;
- e) údaje týkající se dotčeného vozidla;
- f) odůvodnění žádosti o vzájemnou pomoc.

Článek 4b

Vnitrostátní opatření usnadňující určení totožnosti odpovědné osoby

1. Členské státy mohou v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 prvním pododstavci za účelem úspěšného určení totožnosti dotčené osoby přijmout jakákoli opatření podle svých vnitrostátních právních předpisů, jako jsou opatření související s povinností držitele, vlastníka či koncového uživatele poskytnout součinnost při určení totožnosti odpovědné osoby, za předpokladu, že jsou dodržena základní a procesní práva podle práva Unie a vnitrostátního práva.

2. V souladu s odstavcem 1 mohou příslušné orgány zejména:

- a) doručovat dotčeným osobám dokumenty v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 prvním pododstavci, mimo jiné dokumenty, v nichž jsou [...] dotčené osoby žádány, aby potvrdily svou odpovědnost za dané dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu;
- b) uplatňovat v co největší možné míře povinnosti, zahrnující i související sankce, uložené dotčeným osobám, které jsou relevantní pro určení totožnosti odpovědné osoby.

6) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Oznámení o dopravním deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu

1. Příslušný orgán členského státu deliktu rozhodne, zda v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 prvním pododstavci zahájí následné řízení, či nikoliv.

Rozhodne-li se příslušný orgán členského státu deliktu takové řízení zahájit, informuje o dopravním deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu a případně o rozhodnutí zahájit následné řízení dotčenou osobu, a to prostřednictvím oznámení o dopravním deliktu.

Oznámení o dopravním deliktu může sloužit i jiným účelům než těm, které jsou uvedeny ve druhém pododstavci, jsou-li tyto účely nezbytné pro vymáhání; jedná se například o žádost o sdělení totožnosti a adresy odpovědné osoby, šetření, zda dotyčná osoba připouští, nebo odmítá spáchání předmětného deliktu, nebo žádost o zaplacení.

2. Oznámení o dopravním deliktu musí obsahovat alespoň:

- a) údaj o tom, že se oznámení o dopravním deliktu vydává pro účely této směrnice;
- b) název, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu příslušného orgánu členského státu deliktu;
- c) veškeré relevantní informace týkající se dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, zejména údaje o vozidle, s nímž byl delikt spáchán, včetně registračního čísla vozidla, místa, data a času deliktu, povahy deliktu, podrobného odkazu na porušené právní předpisy a případně údajů o zařízení použitém ke zjištění deliktu;

- d) podrobné informace o právní kvalifikaci dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, použitelných sankcích a jiných právních důsledcích dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, včetně informací týkajících se zákazu řízení motorových vozidel (včetně trestných bodů nebo jiných omezení práva řídit), v souladu s vnitrostátním právem členského státu deliktu;
- e) podrobné informace o tom, kde a jak uplatnit právo na obhajobu nebo podat opravný prostředek proti rozhodnutí o postihu dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu, včetně požadavků na přípustnost takového opravného prostředku a lhůty pro jeho podání, a o tom, zda a za jakých podmínek se uplatní řízení v nepřítomnosti, v souladu s vnitrostátním právem členského státu deliktu;
- f) v příslušných případech informace o opatřeních přijatých v zájmu zjištění totožnosti dotčené osoby v souladu s článkem 4b a o důsledcích nedostatečné spolupráce;
- g) případně podrobné informace o názvu, adrese a mezinárodním čísle bankovního účtu (IBAN) orgánu, u něhož lze uhradit uloženou pokutu, o lhůtě splatnosti a o alternativních platebních metodách, zejména specifických softwarových aplikacích, pokud jsou tyto metody dostupné jak tuzemským, tak zahraničním osobám;
- h) informace o platných pravidlech ochrany údajů, právech subjektů údajů a dostupnosti dalších informací nebo odkaz na místo, kde lze tyto informace snadno získat, podle článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680, včetně informací o tom, z jakého zdroje osobní údaje pocházejí, nebo podle článků 13 a 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 a
- i) případně podrobné informace o tom, zda a jak lze sankce za delikty uvedené v čl. 2 prvním pododstavci zmírnit, včetně předčasného zaplacení pokuty.

3. Příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby v případě, že byl při silniční kontrole na místě kontrolován zahraniční řidič a uvedený příslušný orgán za spáchaný delikt na místě nevyomohl sankci, tento zahraniční řidič obdržel oznámení o dopravním deliktu uvedené v odstavci 2. Toto oznámení o dopravním deliktu se zahraničnímu řidiči, jak vymezují právní předpisy členského státu deliktu, zašle po datu spáchání předmětného deliktu.

3a. Příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby v případě, že byl při silniční kontrole na místě kontrolován zahraniční řidič a uvedený příslušný orgán za spáchaný delikt na místě sankci vymohl, tento zahraniční řidič obdržel alespoň následující informace:

- potvrzení o finanční transakci nebo oznámení o uložení pokuty se stanovenou lhůtou pro úhradu;
- kontaktní údaje příslušného orgánu;
- informace o spáchaných deliktech.

Tyto informace se poskytují v některém z úředních jazyků členského státu deliktu nebo v jakémkoli jiném úředním jazyce EU, jež příslušný orgán považuje za vhodný.

4. Na žádost dotčených osob a v souladu s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby byl umožněn přístup ke všem informacím, které má příslušný orgán členského státu deliktu k dispozici v souvislosti s vyšetřováním deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedeného v čl. 2 prvním pododstavci. Členský stát deliktu může žádost o takové informace považovat za uplatnění opravného prostředku proti uložené sankci; v takovém případě o této skutečnosti dotčenou osobu jasně a výstižně informuje v oznámení o dopravním deliktu.

5. Členské státy zajistí, aby začátek lhůt, ve kterých mohou zahraniční osoby uplatnit své právo na opravný prostředek nebo zmírnit sankce v souladu s odst. 2 písm. e) a i), odpovídal datu poštovního nebo elektronického odeslání či přijetí oznámení o dopravním deliktu nebo úředního rozhodnutí o odpovědnosti dotčené osoby.“

7) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 5a

Doručení oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů

1. Příslušný orgán členského státu deliktu zasílá dotčené osobě oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty jako poštovní zásilku nebo doporučenou zásilku nebo rovnocennými elektronickými prostředky v souladu s kapitolou III oddílem 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 910/2014³⁷.

2. Příslušný orgán členského státu deliktu zajistí, aby oznámení o dopravním deliktu a veškeré následné dokumenty byly zaslány v souladu s právními předpisy členského státu deliktu. Oznámení o dopravním deliktu určená držitelům, vlastníkovi nebo koncovému uživateli vozidla se vydávají nejpozději do 12 měsíců od data spáchání dopravního deliktu uvedeného v čl. 2 prvním pododstavci.

Článek 5a1

Vzájemná pomoc při doručení oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů

1. Příslušný orgán členského státu deliktu může zasílat oznámení o dopravním deliktu nebo následné dokumenty dotčeným osobám prostřednictvím příslušných orgánů členského státu registrace nebo členského státu bydliště, a to v těchto případech:

- a) adresa osoby, jíž je dokument určen, je neznámá, neúplná nebo nejistá;
- b) procesní pravidla podle vnitrostátního práva členského státu deliktu vyžadují jiný důkaz o doručení písemnosti, než je důkaz, který lze získat doručením poštovní zásilky nebo doporučené zásilky nebo rovnocennými elektronickými prostředky;

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

- c) dokument nemohl být doručen jako poštovní zásilka nebo doporučená zásilka nebo rovnocennými elektronickými prostředky;
- d) členský stát deliktu má oprávněné důvody se domnívat, že doručení dokumentu jako poštovní zásilky nebo doporučené zásilky nebo rovnocennými elektronickými prostředky bude v tomto konkrétním případě neúčinné nebo nevhodné.

Příslušné orgány členského státu deliktu a členského státu registrace nebo členského státu bydliště spolu komunikují prostřednictvím svých národních kontaktních míst.

2. Členský stát registrace nebo členský stát bydliště zajistí, aby oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty, které mají být doručeny v souladu s odstavcem 1, byly doručeny buď v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy, nebo, je-li to řádně odůvodněno, zvláštním způsobem požadovaným členským státem deliktu, není-li takový způsob s jejich vnitrostátními právními předpisy neslučitelný.

3. Členský stát registrace nebo členský stát bydliště zajistí, aby příslušný orgán poskytl elektronicky strukturovanou odpověď zahrnující:

- a) je-li doručení úspěšné, datum doručení a údaje o osobě, jež dokument obdržela;
- b) není-li doručení úspěšné, vysvětlení důvodu, proč se oznámení o dopravním deliktu či následný dokument nepodařilo doručit.

Odpověď ohledně úspěšného doručení se považuje za doklad o doručení předmětného dokumentu.

Článek 5a2

Překlad oznámení o dopravním deliktu a podstatných následných dokumentů

1. Pokud se příslušný orgán členského státu deliktu rozhodne zahájit v souvislosti s dopravními delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedenými v čl. 2 prvním pododstavci následné řízení, vypracuje oznámení o dopravním deliktu a veškeré podstatné následné dokumenty v jazyce dokladu o registraci vozidla.

Pro účely tohoto článku se následné dokumenty považují za podstatné, pokud jsou nezbytné k tomu, aby dotčená osoba porozuměla svému obvinění a aby mohla plně uplatnit své právo na obhajobu. Jedná se zejména o skutečnosti, které jsou základem pro oznámené rozhodnutí, dále o spáchaný delikt, uloženou sankci, dostupné opravné prostředky proti tomuto rozhodnutí, lhůtu stanovenou za tímto účelem a určení orgánu, u něhož je třeba opravný prostředek podat.

1a. Příslušné orgány v jednotlivých případech rozhodnou, zda je určitý následný dokument podstatný.

1b. Příslušné orgány v jednotlivých případech rozhodnou, zda jsou podstatné i další dokumenty.

1c. Není nutné překládat části podstatných dokumentů, které nejsou relevantní pro to, aby se dotčené osoby mohly seznámit s případem, který je proti nim vznesen, v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem.

2. Příslušný orgán členského státu deliktu umožní dotčené osobě, aby si vyžádala následné dokumenty v jednom úředním jazyce EU, jenž se liší od jazyka dokladu o registraci vozidla.

3. Členské státy zajistí, aby kvalita překladu oznámení o dopravním deliktu a následných dokumentů odpovídala alespoň standardu stanovenému v čl. 3 odst. 9 směrnice 2010/64/EU.

4. Členský stát deliktu zajistí, aby oznámení o dopravním deliktu a následné dokumenty zasílané dotčeným osobám podléhaly účinnému a urychlenému přezkumu ze strany příslušného orgánu, jenž má pravomoc přijímat právně závazná rozhodnutí, vyžádá-li si takový přezkum dotčená osoba s odůvodněním, že uvedené dokumenty nejsou v souladu s tímto článkem a s články 5a a 5a1.

8) Články 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 6

Podávání zpráv a monitorování

2. Do [čtyř let po vstupu této směrnice v platnost] a poté každé čtyři roky zašle každý členský stát Komisi zprávu o uplatňování této směrnice. Zpráva obsahuje údaje a statistiky za každý kalendářní rok vykazovaného období.

3. Ve zprávě se uvede počet automatizovaných vyhledávání provedených členským státem deliktu v souladu s čl. 4 odst. 1 a směřovaných na národní kontaktní místo členského státu registrace v návaznosti na dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v čl. 2 prvním pododstavci, které byly spáchány na jeho území, spolu s druhem deliktů, kterých se žádosti týkaly, a strukturovaným počtem nevyřízených žádostí podle druhu nevyřízení. Tyto informace mohou vycházet z údajů poskytnutých prostřednictvím systému Eucaris.

Zpráva rovněž obsahuje popis situace na vnitrostátní úrovni, pokud jde o vyřizování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu. V popisu musí být uveden alespoň:

- a) celkový počet registrovaných dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 prvním pododstavci, které byly zjištěny automaticky nebo bez určení totožnosti dotčené osoby na místě;
- b) počet registrovaných dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedených v čl. 2 prvním pododstavci, které byly spáchány s vozidly registrovanými v jiném členském státě, než ve kterém k deliktu došlo, a zjištěny automaticky nebo bez určení totožnosti dotčené osoby na místě;
- c) počet pevných nebo odnímatelných automatických detekčních zařízení, včetně rychlostních kamer;

- d) počet pokut zaplacených dobrovolně zahraničními osobami,
- e) počet elektronicky předaných žádostí o vzájemnou pomoc a odpovědí na tyto žádosti v souladu s čl. 4a odst. 3 a počet těchto žádostí, kde informace nebyly poskytnuty;
- f) počet elektronicky předaných žádostí o vzájemnou pomoc a odpovědí na tyto žádosti v souladu s článkem 4a a čl. 5a1 odst. 1 a počet těchto žádostí, u nichž nebylo možné dokumenty doručit.

4. Komise zprávy zasláné členskými státy posoudí a nejpozději šest měsíců po obdržení zpráv od všech členských států informuje výbor uvedený v článku 10a o jejich obsahu.

Článek 7

Další povinnosti

Touto směrnicí není dotčeno právo Unie o ochraně osobních údajů a kybernetické bezpečnosti, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 a (EU) 2022/2555³⁸. Členské státy zajistí, aby veškeré osobní údaje zpracovávané v souladu s touto směrnicí byly použity pouze pro účely stanovené v článku 1 této směrnice.

Kromě toho mají právo získat informace o zpracování svých údajů i právnické osoby, které jsou držiteli, vlastníky nebo koncovými uživateli vozidel, na něž se vztahuje výměna údajů podle této směrnice.

Členské státy se vzájemně informují o kybernetických bezpečnostních incidentech oznámených podle článku 23 směrnice (EU) 2022/2555, pokud se dané incidenty týkají údajů uložených ve virtuálních nebo fyzických cloudech nebo prostřednictvím služeb pro cloud hosting.

³⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2555 ze dne 14. prosince 2022 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně kybernetické bezpečnosti v Unii a o změně nařízení (EU) č. 910/2014 a směrnice (EU) 2018/1972 a o zrušení směrnice (EU) 2016/1148 (směrnice NIS 2) (Úř. věst. L 333, 27.12.2022, s. 80).

Článek 8

Informační portál týkající se dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu (dále jen „portál pro přeshraniční výměnu informací“)

1. Komise zřídí a spravuje internetový portál pro přeshraniční výměnu informací, který je k dispozici ve všech úředních jazycích Unie a je věnován sdílení informací s účastníky silničního provozu o pravidlech platných v členských státech v oblasti, na niž se vztahuje tato směrnice. Tyto informace zahrnují postupy pro odvolání, pokuty, které jsou dotčené osobě uloženy po spáchání dopravního deliktu, případně uplatněné nefinanční dopady a systémy a dostupné prostředky pro úhradu pokut za dopravní delikty.
4. Portál pro přeshraniční výměnu informací musí být kompatibilní s rozhraním zřízeným podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724³⁹ a s dalšími portály nebo platformami s podobným účelem, jako je portál evropské e-justice.
5. Pro účely tohoto článku poskytnou členské státy Komisi aktuální informace.
6. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení technických specifikací nezbytných pro používání a údržbu portálu pro přeshraniční výměnu informací. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 10a odst. 2.“

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

- 9) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 8a

Finanční podpora přeshraniční spolupráce při činnostech v oblasti vymáhání práva

Komise poskytne finanční podporu iniciativám, které přispívají k přeshraniční spolupráci při vymáhání pravidel bezpečnosti silničního provozu v Unii, zejména výměně osvědčených postupů, uplatňování chytrých metod a technik vymáhání práva v členských státech, posílení budování kapacit donucovacích orgánů a kampaním na zvyšování povědomí o přeshraničních donucovacích opatřeních.

Článek 8b

Vzájemná pomoc při činnostech v oblasti vymáhání práva

1. Členské státy si vzájemně poskytují pomoc při vymáhání práva v případě nezaplacení pokuty za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v čl. 2 prvním pododstavci.
2. Po doručení oznámení o dopravním deliktu dotčené osobě a v případě nezaplacení pokuty za dopravní delikt v oblasti bezpečnosti silničního provozu uložené příslušným orgánem členského státu deliktu může tento orgán požádat příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště, aby byl nápomocen při vymáhání správních rozhodnutí o pokutách za dopravní delikty v oblasti bezpečnosti silničního provozu uvedené v čl. 2 prvním pododstavci.
3. Žádost o pomoc musí splňovat následující kritéria:
 - a) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt je správní povahy, konečné a vymahatelné v souladu s platnými právními předpisy dožadujícího členského státu;
 - b) členský stát deliktu je držitelem dokladu o doručení žádosti o zaplacení pokuty za dopravní delikt dotčené osobě;

- c) dotčená osoba byla informována o opravných prostředcích proti správnímu rozhodnutí, kterým se ukládá pokuta za dopravní delikt v souladu s platnými právními předpisy členského státu deliktu, a měla možnost je uplatnit a
- d) pokuta za dopravní delikt je vyšší než 70 EUR.

4. Příslušný orgán členského státu deliktu předá žádost týkající se vzájemné pomoci uvedené v odstavci 1 tohoto článku členskému státu registrace nebo členskému státu bydliště v elektronické strukturované podobě.

5. Pokud může dotčená osoba prokázat, že platba [...] pokuty za dopravní delikt byla provedena, příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán členského státu deliktu.

6. Příslušné orgány členského státu registrace nebo členského státu bydliště uznají bez dalších formalit správní rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt, které bylo předáno v souladu s tímto článkem, a neprodleně přijmou veškerá opatření nezbytná pro jeho vymáhání, pokud se tento příslušný orgán nerozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle odstavce 8.

7. Vymáhání rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt [...] se řídí právními a správními předpisy platnými v členském státě registrace nebo členském státě bydliště.

8. Příslušný orgán dožádaného členského státu může odmítnout uznat a vykonat správní rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt, pokud se zjistí, že:

- a) výkon rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt je v rozporu se zásadou „ne bis in idem“;
- b) podle práva členského státu registrace nebo členského státu bydliště existuje imunita, která výkon správního rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt znemožňuje;

- c) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt již není z důvodu uplynutí času vykonatelné podle práva členského státu registrace nebo členského státu bydliště;
- d) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt není konečné;
- e) rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt nebo alespoň jeho základní obsah není přeloženo do úředního jazyka EU členského státu registrace nebo členského státu bydliště;
- f) žádost je neúplná a příslušné orgány členského státu deliktu ji nemohou doplnit, nebo
- g) dochází k porušování základních práv nebo základních právních zásad zakotvených v Listině základních práv Evropské unie⁴⁰.

Je-li žádost zamítnuta, příslušný orgán členského státu registrace nebo členského státu bydliště uvědomí příslušný orgán členského státu deliktu a uvede důvody zamítnutí.

9. Peněžitá částka získaná z vymáhání rozhodnutí o pokutě za dopravní delikt připadá členskému státu registrace nebo členskému státu bydliště, není-li mezi členským státem deliktu a členským státem registrace nebo členským státem bydliště dohodnuto jinak. Peníze se účtují v měně členského státu registrace nebo členského státu bydliště, podle toho, co je požadováno.

10. Odstavce 1 až 9 nebrání použití rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV, dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání mezi členskými státy, pokud tyto dohody nebo ujednání pomáhají dále zjednodušit nebo usnadnit postupy pro vymáhání peněžitých trestů nebo pokut v oblasti působnosti této směrnice.“

⁴⁰ Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391.

- 10) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10 za účelem aktualizace přílohy s ohledem na technický pokrok nebo v případech, kdy to vyžadují právní akty Unie, které mají bezprostřední význam pro aktualizaci přílohy.“

- 11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁴¹.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.“

- 12) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Podávání zpráv ze strany Komise

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice členskými státy nejpozději 18 měsíců po obdržení zpráv uvedených v čl. 6 odst. 2 od všech členských států.“

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- 13) Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze této směrnice.
- 14) Příloha II se zrušuje.

Článek 1a

Přechodné podávání zpráv

Nejpozději do 6. května 2026 zašlou členské státy Komisi souhrnnou zprávu v souladu s druhým a třetím pododstavcem tohoto článku.

V této souhrnné zprávě se uvede počet automatizovaných vyhledávání provedených členským státem deliktu a směřovaných na národní kontaktní místa členských států registrace v návaznosti na delikty spáchané na jeho území, spolu s druhem deliktů, kterých se žádosti týkaly, a počtem nevyřízených žádostí.

Souhrnná zpráva rovněž obsahuje popis situace na vnitrostátní úrovni, pokud jde o vyřizování dopravních deliktů v oblasti bezpečnosti silničního provozu, založený na podílu těchto deliktů, které byly vyřizovány prostřednictvím oznámení o dopravním deliktu.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne [vlozte datum: tři roky po vstupu této směrnice v platnost].
Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

„Příloha

Údaje nezbytné k provedení vyhledávání podle čl. 4 odst. 1

1. Údaje zadávané při úvodním vyhledávání (odchozí žádost)

Položka	P/N (†)	Poznámky
Členský stát registrace	P	Rozlišovací značka(2) členského státu registrace zjištěného vozidla
Registrační číslo vozidla	P	Úplné registrační číslo zjištěného vozidla
Údaje týkající se deliktu	P	
Členský stát deliktu	P	Rozlišovací značka(3) členského státu deliktu
Referenční datum deliktu	P	
Referenční čas deliktu	P	
Účel vyhledávání	P	Kód označující druh dopravního deliktu v oblasti bezpečnosti silničního provozu podle čl. 2 odst. 1 1. = Překročení nejvyšší dovolené rychlosti 2. = Řízení vozidla pod vlivem alkoholu 3. = Nepoužití bezpečnostních pásů 4. = Nezastavení na červený signál světelného signalizačního zařízení 5. = Použití zakázaného pruhu 10. = Řízení vozidla pod vlivem drog 11. = Nepoužití ochranné přilby 12. = Nedovolené použití mobilního telefonu nebo jiného komunikačního zařízení za jízdy [...] = Nedodržení dostatečné vzdálenosti od vpředu jedoucího vozidla [...] = Nebezpečné předjíždění [...] = Nebezpečné parkování [...] = Přejíždění jedné nebo více souvislých čar [...] = Jízda v protisměru [...] = Nedodržení pravidel pro vytváření a využívání nouzových koridorů [...] = Použití přetíženého vozidla

		[...] = Nedodržení pravidel týkajících se omezení přístupu vozidel [...] = Ujetí z místa nehody [...] = Nedodržení pravidel na železničním přejezdu
--	--	---

(¹) P = povinné sdělení údaje, N = nepovinné sdělení údaje.

(²) (³) Rozlišovací značka v souladu s článkem 37 Vídeňské úmluvy ze dne 8. listopadu 1968 uzavřené pod záštitou Evropské hospodářské komise OSN.

2. Údaje poskytované jako výsledek úvodního vyhledávání provedeného podle čl. 4 odst. 1

Část I. Údaje o vozidlech

Položka	P/N (⁴)	Poznámky (5)
Registrační číslo vozidla	P	(Kód A) Úplné registrační číslo požadovaného vozidla
Číslo podvozku / VIN	P	(Kód E) Úplné číslo podvozku / VIN požadovaného vozidla
Členský stát registrace	P	Rozlišovací značka(³) členského státu registrace požadovaného vozidla
Tovární značka	P	(Kód D.1) Tovární značka požadovaného vozidla, např. Ford, Opel, Renault
Obchodní označení vozidla	P	(Kód D.3) Obchodní označení požadovaného vozidla, např. Focus, Astra, Megane
Kód kategorie EU	P	(Kód J) např. N1, M2, N2, L, T
Datum registrace	P	(Kód I) Datum poslední registrace požadovaného vozidla
Jazyk	P	Jazyk dokladu o registraci vozidla
Předchozí dotazy	N	Data předchozích dotazů týkajících se požadovaného vozidla
Datum první registrace vozidla	P	(Kód B)
Maximální technicky přípustná hmotnost naloženého vozidla, netýká se motocyklů	P	(Kód F.1)
Maximální přípustná hmotnost naloženého vozidla v provozu v členském státě, ve kterém je vozidlo registrováno	P	(Kód F.2)
Maximální přípustná hmotnost naloženého celého vozidla v provozu v členském	P	(Kód F.3)

státě, ve kterém je vozidlo registrováno		
Provozní hmotnost vozidla s karoserií, v případě tažného vozidla jiného než kategorie M1 včetně spojovacího zařízení	P	(Kód G)
(L) počet náprav	P	(Kód L)
(P) rozvor kol (v mm)	P	(Kód M)
(N) pro vozidla celkově převyšující 3 500 kg: rozložení maximální technicky přípustné hmotnosti naloženého vozidla na nápravy: (N.1) 1. náprava (v kg) (N.2) popřípadě 2. náprava (v kg) (N.3) popřípadě 3. náprava (v kg) (N.4) popřípadě 4. náprava (v kg) (N.5) popřípadě 5. náprava (v kg)	P	(Kód N) (Kód N.1) (Kód N.2) (Kód N.3) (Kód N.4) (Kód N.5)
(O) Maximální technicky přípustná přípojná hmotnost přípojného vozidla: (O.1) brzděného (v kg) (O.2) nebrzděného (v kg)	P	(Kód O) (Kód O.1) (Kód O.2)
(P) motor: (P.3) druh paliva nebo zdroje pohonu	P	(Kód P) (Kód P.3)
Typ EURO	P	(Kód V.9)

(*) P = povinné sdělení údaje, N = nepovinné sdělení údaje.

(5) Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

(6) Rozlišovací značka v souladu s článkem 37 Vídeňské úmluvy ze dne 8. listopadu 1968 uzavřené pod záštitou Evropské hospodářské komise OSN.

Část II. Údaje o držitelích a vlastnících vozidel

Položka	P/N (7)	Poznámky (8)
Údaje o držitelích vozidla		(Kód C.1) Údaje týkající se držitele osvědčení o registraci.
Příjmení držitelů registrace (případně název společnosti)	P	(Kód C.1.1) Pro příjmení, dodatky za jménem, tituly se použijí samostatné kolonky a příjmení bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Jméno	P	(Kód C.1.2) Pro jméno či jména a iniciály se použijí samostatné kolonky a jméno bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(Kód C.1.3) Pro ulici, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se použijí samostatné kolonky a adresa bude uvedena v tisknutelném formátu.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	N	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.
Údaje o vlastnících vozidla		(Kód C.2) Údaje týkající se vlastníka vozidla.
Příjmení vlastníků (případně název společnosti)	P	(Kód C.2.1)
Jméno	P	(Kód C.2.2)
Adresa	P	(Kód C.2.3)
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.

(7) P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v národním registru členského státu. N = nepovinné sdělení údaje.

(8) Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

Část III. Údaje o koncových uživatelích vozidel

Položka	P/N (*)	Poznámky
Údaje o koncových uživatelích vozidla		Údaje týkající se koncového uživatele vozidla.
Příjmení koncových uživatelů podle registrace	P	Pro příjmení, dodatky za jménem, tituly se použijí samostatné kolonky a příjmení bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Jméno	P	Pro jméno či jména a iniciály se použijí samostatné kolonky a jméno bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Adresa	P	Pro ulici, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se použijí samostatné kolonky a adresa bude uvedena v tisknutelném formátu.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu.

(*) P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v národním registru členského státu. N = nepovinné sdělení údaje.

Část IV. Údaje o předchozích držitelích a vlastnících vozidel podle čl. 4 odst. 3

Položka	P/N ⁽¹⁰⁾	Poznámky ⁽¹¹⁾
Údaje o předchozích držitelích vozidla		(Kód C.1) Údaje týkající se držitele osvědčení o registraci.
Příjmení předchozích držitelů registrace (případně název společnosti)	P	(Kód C.1.1) Pro příjmení, dodatky za jménem, tituly se použijí samostatné kolonky a příjmení bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Jméno	P	(Kód C.1.2) Pro jméno či jména a iniciály se použijí samostatné kolonky a jméno bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(Kód C.1.3) Pro ulici, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se použijí samostatné kolonky a adresa bude uvedena v tisknutelném formátu.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	N	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.
Údaje o předchozích vlastnících vozidla		(Kód C.2) Údaje týkající se předchozího vlastníka vozidla.
Příjmení předchozích vlastníků (případně název společnosti)	P	(Kód C.2.1)
Jméno	P	(Kód C.2.2)
Adresa	P	(Kód C.2.3)
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická nebo právnická osoba
Místo narození	N	
Identifikační číslo	N	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu nebo společnost.

⁽¹⁰⁾ P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v národním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.

⁽¹¹⁾ Kódy jsou harmonizovány podle příloh I a II směrnice Rady 1999/37/ES o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

Část. V. Údaje o předchozích koncových uživatelích vozidel podle čl. 4 odst. 3

Položka	P/N ⁽¹⁰⁾	Poznámky
Údaje o předchozích koncových uživatelích vozidla		Údaje týkající se předchozího koncového uživatele vozidla.
Příjmení předchozích koncových uživatelů podle registrace	P	Pro příjmení, dodatky za jménem, tituly se použijí samostatné kolonky a příjmení bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Jméno	P	Pro jméno či jména a iniciály se použijí samostatné kolonky a jméno bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Adresa	P	Pro ulici, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště, stát bydliště atd. se použijí samostatné kolonky a adresa bude uvedena v tisknutelném formátu.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Místo narození	N	
Identifikační číslo	P	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem identifikuje osobu.

⁽¹⁰⁾ P = povinné sdělení údaje, pokud je k dispozici v národním registru členského státu, N = nepovinné sdělení údaje.